

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 72.482 van 17 maart 1998  
in de zaak A. 76.738/XII-798.**

In zake : Willy SMISMANS,  
wonende te AARSCHOT,  
Leuvensesteenweg 56

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-  
onderwijs (Argo).

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Willy SMISMANS  
op 12 december 1997 heeft ingediend om de schorsing te  
vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van  
het vast bureau van de Argo van 15 oktober 1997 waarbij  
hij preventief wordt geschorst;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-  
schrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging  
vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste  
auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 februari 1998  
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 februari  
1998;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE HOUWER, die loco advocaten K. WILLEBRORDS en L. HOLEMANS verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is vast benoemd directeur van de gemeenschapsbasisschool te Keerbergen.

1.2. Naar aanleiding van een aantal klachten van ouders van leerlingen, leden van het onderwijzend personeel en twee syndicale organisaties beslist de lokale raad op 29 september 1997 verzoeker te horen.

1.3. Bij brief van 30 september 1997, door verzoeker voor ontvangst getekend op 1 oktober 1997, wordt hij uitgenodigd voor een hoorzitting door de lokale raad op 7 oktober 1997. In de brief wordt vermeld hoe en waar verzoeker inzage kan krijgen in het dossier.

1.4. Op 8 oktober 1997 beslist de lokale raad unaniem "aan de bevoegde ambtenaar-generaal te adviseren een voorstel tot preventieve schorsing voor te leggen van de Heer W. Smismans in zijn hoedanigheid van directeur van het BSGO Keerbergen, aan het Vast Bureau van ARGO minstens voor de duur van de tegen hem gevoerde procedure".

1.5. Bij brief van 9 oktober 1997 wordt verzoeker in kennis gesteld van het feit dat hij op 15 oktober 1997 door het vast bureau gehoord zal worden. Ook in dit schrijven wordt vermeld hoe en waar verzoeker het dossier kan inzien.

1.6. Bij schrijven van 10 oktober 1997 stelt adjunct-administrateur-generaal WELLENS het vast bureau voor verzoeker preventief te schorsen.

1.7. Op 15 oktober 1997 beslist het vast bureau verzoeker "preventief te schorsen m.i.v. de dag volgend op de dag waarop deze kennisgeving 'ter post' werd aangeboden".

De beslissing wordt met een 17 oktober 1997 gedateerde brief ter kennis van verzoeker gebracht;

2. Overwegende dat blijkens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, één van de voorwaarden voor toewijzing van een vordering tot schorsing is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing geen specifieke uiteenzetting geeft over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem zou kunnen berokkenen; dat hij zowel in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring als in zijn verzoek tot schorsing wel het volgende betoogt over het belang dat hij bij zijn vorderingen heeft :

"1. Aangezien vertoger zijn functie als schoolhoofd sinds jaar en dag nauwgezet uitvoerde, hij steeds het belang van de leerlingen voor ogen had en hij al het mogelijke deed om de sereniteit in zijn school te bewaren, is het duidelijk dat zijn preventieve schorsing uit het oogpunt van het belang van de

dienst niet verantwoord was en dat uit de feiten blijkt dat ze absoluut overbodig was.

Hoewel vertoger door zijn preventieve schorsing geen materiële schade lijdt, zijn de gevolgen van morele aard aanzienlijk. De lichtzinnigheid van deze beslissing is schrijnend wanneer men ziet dat vertoger volkomen achter zijn functie stond en al het mogelijke deed om ze zo goed mogelijk uit te voeren. Het is dan ook duidelijk dat indien deze beslissing tot preventieve schorsing blijft voortduren, er een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel aan vertoger berokkend zal worden. Vanzelfsprekend wordt de goede naam van vertoger hier op het spel gezet.

De beslissing werd trouwens niet alleen op een feitelijk onrechtmatige basis genomen doch ook op een rechtens onrechtmatige wijze.

Bovendien blijkt nadien dat sinds de schorsing, en bijgevolg het verwijderen van vertoger uit de school, de school volop met de ganse problematiek in de regionale media-belangstelling komt te staan, zowel op de regionale televisie als in een regionaal krante-artikel. Dit bewust krante-artikel, 'Atheneum-perikelen' getiteld, staat bovendien vol onwaarheden die de persoon van vertoger belasteren. Zodoende wordt de hele ARGO-kwestie niet alleen voor de schoolgemeenschap opengesmeerd, de ganse gemeenschap in en rond de streek wordt nu op de hoogte gebracht en dit alleszins buiten het toedoen van vertoger. (stuk 17)

2. Dat het belang van vertoger er eveneens in bestaat deze onrechtmatige toestand zo snel mogelijk te doen ophouden en een rechtzetting te verkrijgen, d.w.z. een opheffing van de schorsing en een weder-aanstelling in zijn functie.";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in verband met verzoekers belang hier tegenover stelt :

"Vooreerst merkt verwerende partij op dat verzoeker zelf toegeeft geen financieel nadeel te ondervinden.

Gelet op de figuur van een preventieve schorsing krijgt verzoeker immers zijn wedde doorbetaald.

Verder merkt verwerende partij op dat het eventuele morele nadeel perfect herstelbaar is door een annulatiearrest.

Verwerende partij verwijst dienaangaande naar een gelijkaardige zaak waarin uw Raad stelt :

'Evenmin kan het ingeroepen morele nadeel als ernstig worden beschouwd, om reden dat in de praktijk het geen ongewone zaak is dat een ambtenaar tegen wie een tuchtonderzoek loopt bij wijze van preventieve maatregel tijdelijk uit de dienst wordt verwijderd, en omdat bovendien kan worden

aangenomen dat de morele genoegdoening welke een met terugwerkende kracht geldende vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker zou verschaffen, een volledig herstel zal meebrengen van het ingeroepen moreel nadeel.'

(R.v.St., nr. 37.523, 12.08.1991, inzake CLAES/OCMW ZOUTLEEuw)

Het feit dat verzoeker zijn belang poogt aan te tonen door via zijn "jarenlange inzet" aan te tonen dat de preventieve schorsing, gelet op het belang van de dienst, niet gerechtvaardigd is, doet hieraan geen afbreuk.

Ook wanneer hij het over de 'lichtzinnigheid' van de beslissing heeft, gaat hij eerder al op de grond van de zaak in dan dat hij zijn belang en/of moeilijk te herstellen ernstig nadeel bewijst.

Bovendien merkt verwerende partij op dat het 'lasterlijk effect' van de media-belangstelling niet voor de Raad van State moet worden aangeklaagd, doch voor de burgerlijke rechter.

Tenslotte merkt verwerende partij op dat indien het belang van een verzoeker erin zou kunnen bestaan dat de 'preventieve schorsing zo vlug mogelijk moet worden opgeheven en een wederaanstelling moet gebeuren', alle verzoekers in een dergelijk dossier automatisch een belang zouden hebben, wat geenszins de bedoeling is van een schorsingsprocedure voor de Raad van State.

Trouwens, de essentie van een preventieve schorsing is onder meer het tijdelijk karakter ervan.";

2.3. Overwegende dat vanwege haar uiteraard tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard een preventieve schorsing in beginsel geen nadeel kan veroorzaken dat niet naar behoren hersteld kan worden door een vernietigingsarrest; dat het, overeenkomstig verzoekers betoog, uitzonderlijk anders kan zijn om reden van de aard van de aangeklaagde onwettigheid of wanneer de bestreden beslissing kennelijk onwettig lijkt te zijn; dat verzoeker echter geen annulatiemiddel aanwijst dat wegens zijn aard of zijn klaarblijkelijk kennelijke gegrondheid het nadeel als ernstiger en moeilijker te herstellen doet verschijnen dan het nadeel dat normaal uit een preventieve schorsing voortvloeit;

Overwegende dat artikel 59 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van

bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs bepaalt dat behalve bij strafrechtelijke vervolging waarvan in casu geen sprake is, de preventieve schorsing niet meer dan één jaar mag duren; dat dit zo begrepen moet worden dat de preventieve schorsing niet langer mag duren dan nodig is om uit te maken of er tuchtrechtelijk opgetreden dient te worden, met als absoluut maximum een jaar; dat een personeelslid dat langer dan nodig preventief geschorst blijft de opheffing van de preventieve schorsing bij het bestuur kan vragen -zelfs vóór het verstrijken van het jaar- en bij weigering een annulatieberoep tegen de weigering, eventueel vergezeld van een vordering tot schorsing, kan instellen; dat die overweging uiteraard niets afdoet aan het feit dat mede vanwege haar tijdelijk karakter een preventieve schorsing normaal geen schorsing van uitvoering wettigt; dat ze wel moet verklaren dat de tijdelijkheid van de preventieve schorsing maar een beletsel kan zijn voor een schorsing van uitvoering wanneer het bestuur er niet lichtvaardig mee omspringt,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien maart 1900 achtennegentig, door :

de H. J. BAERT,

wnd. kamervoorzitter,

Mevr. A. TRUYENS,

staatsraad,  
griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. TRUYENS.**

**J. BAERT.**